

Rena a mláďata

Dnes už přesně nezjistíme, jak se Rena na Rysí skálu dostala, jedno je však jisté, skalní útvar s překrásnou vyhlídkou tu zůstane navždy a s ním i příběh, jež se k němu pojí....

Autor dřevěných soch: Jaroslav Pecháček

Text: Kestl David

Grafika: Iva Žáková, Nikola Drahníková

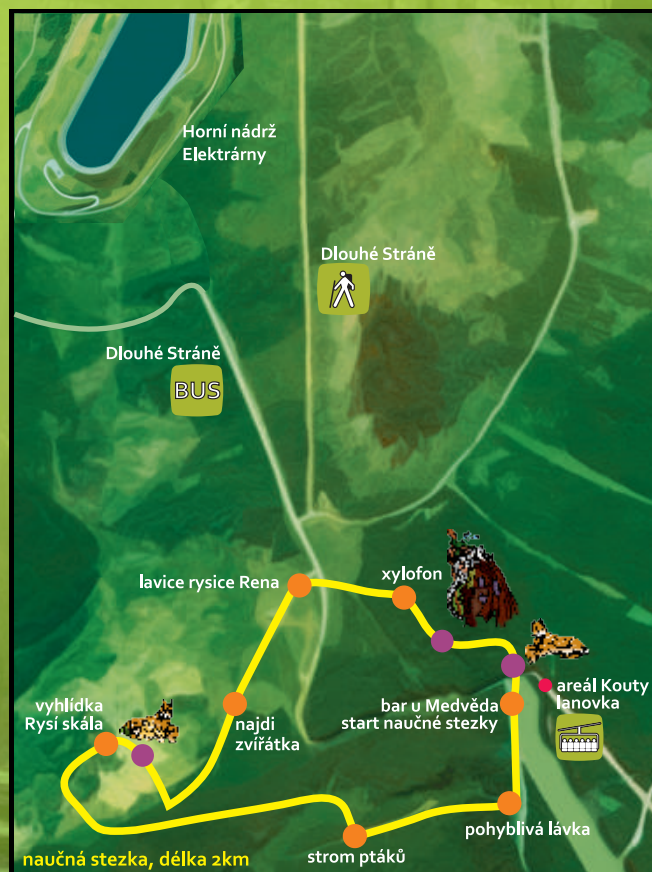
www.kouty.cz

Mapa naučné stezky

Pojďte si společně s námi a rysicí Renou prožít příběh vůle v boji o zachování života. Objevíte při tom nádherné místo jesenické přírody s jedinečnou vyhlídkou - Rysí skálu. Na stezce budete plnit spoustu úkolů, při nichž se dozvíte mnohé nejen o rysovi - volně žijící šelmě, ale i o bohatství jesenické přírody a krajiny. Děti si vyzkouší své nabyté znalosti v soutěži Chytrý Koutík. Správné odpovědi budou pak vylosovány a odměněny vše na www.kouty.cz.

Tento projekt vznikl za podpory

KOUTY

Rysice Rena

V blízkosti pastevecké osady Kouty, u soutoku zurčícího potůčku s řekou a nedaleko statného kmene, leží v křovině vystrašené, těžce oddechující zvíře. Kdysi uhrančivé oči šelmy, přerušující v záblescích okolní tmou, neustále hledají poslední záchranu. V lese bičovaném ledovým lijákem, těsně po konci kruté zimy však zbloudilá rysice Rena žádnou potravu nenachází. Jen ona dobře ví, že musí splnit největší úkol, jež jí uložila příroda - zachovat život a přežít. Musí proto rychle najít úkryt a zajistit potravu pro své nastávající potomstvo.

Rena a skřítkové

Vyčerpaná Rena však usíná. V Kouteckém lese, jemuž místní lidé dali jméno pohádkový, se za soumraku začínají dít prapodivné věci. Ze všech temných skryší lesa začínají vylézat skřítkové i pohádkové bytosti. Jediný, kdo zůstává ve spánku je malý skřítek Floriánek, který se probouzí až s příchodem jara. Ježdědek Skřehulka a hekal Tichošlap už se chystají na své obvyklé čarování, když se objeví lesní žínka Mechule se zprávou o přítomnosti Reny v Kouteckém lese. Společně pak probouzí celý pohádkový les a postupně obklopují spící rysici. Téměř neviditelný skřítek Euchoduch svým hlasitým houkáním Renu probouzí. Náhle se tu zjeví moudrý Hlavoplaz přistoupí po chvíli k Reně a temným hlasem praví: „Víme, kdo jediný ti může pomoci, kdo zachrání tebe i tvé potomky. Je to náš pán a zároveň Pán těchto hor, děd Praděd.“

„Praděd, kdo je to?“ zeptá se udiveně Rena. Hlavoplaz neodpoví na otázku a před zraky všech skřítků lesa hovoří dál: „Těžkou a dlouhou cestu k Pradědovi na nejvyšší Jesenický kopec, jež nese jeho jméno, už nezvládneš, ale poradím ti. Můžeš ho zastihnout v jeho chýši na Medvědí hoře, kde občas s pastevcem přespává.

Pověz mu o mně a on ti snad pomůže. Jedno si však pamatuj, nesmíš ublížit žádnému mláděti, jež Praděd opatruje. Byl by s tebou konec...

Praděd a Rena

Vyhladovělá Rena z posledních sil dorazí na mýtinu k Pradědově chýši. Vypadá přesně tak, jak ji popsal skřítek Hlavoplaz. Najednou však zavětrí něco, co už dlouho necítila. Je to pach mladých jehňat, jež se v příbytku choulí před zimou. V tu chvíli se šelma zaraduje, cítí potravu pro sebe i své potomky. Ví, že je zachráněna. Už už se chystá ke skoku. Pomalu se nadechuje - v tom ji kdesi cukne v bříšku. Zastaví se, nejde to. Musím zachránit své potomky, najít úkryt před zimou, nesmím však zabít mládě, je zoufalá.... V tu chvíli zahřmí a z chýše vystoupí veliký člověk, v ruce dlouhou hůl, pod velkým širákem šedý plnovous, oblečen jako pastevec. Rena by měla mít strach, měla by utéct....

„Reno“ promluví náhle kmet. Odkud zná moje jméno? Myslí si Rena. „Vím, že jsi v těžké situaci a přesto jsi dokázala myslet na druhé a také vím, že potřebuješ úkryt i potravu pro své potomky. Před tebou zde bloudili jiní, ale nedokázali myslet na druhé jen na sebe, nedokázali ovládnout svůj hlad, a proto jsem je proměnil v hory a kamení (Medvědí hora, Petrovy kameny). Na tvoji počest kousek odtud pojmenuji skálu, která ti poslouží jako úkryt pro rodinu. Zde budeš žít v bezpečí a slibuji, že ty ani tvé děti, již nikdy, nepocítí hlad. Buď jim tou pravou mámou po celý život“. Pravid muž, a zmizel.

